

Prvé sväté prijímanie

Keď mala Gemma Galgani (čítaj Džema Galgany) deväť rokov, požiadala, o dovolenie pristúpiť k prvému svätému prijímaniu. V tej dobe sa však k prvému svätému prijímaniu pristupovalo až vo vyššom veku. Okrem toho, bola útlej postavy, takže, hoci mala deväť rokov, vyzerala na šesť. Preto dostala odpoveď, že musí ešte chvíľku počkať. So slzami v očiach prosila svojho otecka, kňaza aj rehoľné sestričky, aby jej to umožnili. Hovorila: „Dajte mi Ježiša a uvidíte, aká budem dobrá. Budem úplne zmenená. Nespácham už žiadny hriech. Dajte mi Ho, tak po ňom túžim a nemôžem bez Neho žiť.“

Kňaz, jej osobný spovedník, vyšiel v ústrety a

otcovi oznámil, že je pripravená prijať Spasiteľa do svojho srdca. Povedal: „Ak nechceme, aby naša Gemma zomrela od veľkej túžby, musíme jej dovoliť ísť na sväté prijímanie.“

Keď sa to malá Gemma dozvedela, ach, ako jej detské srdiečko zaplesalo radosťou. Vrucne sa poďakovala Pánovi a Jeho Milej Matke a potom poprosila svojho otca, aby jej dovolil načas odísť do kláštora, kde by sa pripravila desať dní na túto veľkú udalosť. Po generálnej spovedi na vigíliu toho šťastného dňa napísala list svojmu otcovi:

Drahý otecko,

dnes je predvečer môjho prvého svätého prijímania, čo bude môj najšťastnejší deň. Píšem Ti týchto pár riadkov, aby som Ti povedala, ako Ťa mám rada, a aby som Ťa poprosila o modlitbu, aby ma Ježiš, keď príde do môjho srdca, našiel pripravenú prijať všetky milosti, ktoré pre mňa pripravil. Odpusť mi, prosím, každú neposlušnosť a všetku bolesť, ktorú som Ti spôsobila, a prosím Ťa, aby si na to všetko dnes večer zabudol.

Prosím, požehnaj ma.

Tvoja milujúca dcéra, Gemma.

Tým veľkým dňom bola nedeľa, sviatok Božského Srdca Ježišovho, 19. júna 1887. Na toto prvé stretnutie s Ježišom v Najsvätejšej oltárnej sviatosti si spomína takto: „Nedá sa opísať, čo sa odohralo medzi Ježišom a mnou. Dal sa mi pocítiť, ach, tak mocne v mojej duši. V tej chvíli som pochopila, že nebeské rozkoše nie sú ako pozemské. Chcela som, aby sa moje spojenie s Bohom už nikdy neprerušilo.“

(Svätá Gemma Galgani)

Apoštolský list Svätého Otca Františka Patris corde

*pri príležitosti 150. výročia vyhlásenia sv.
Jozefa za patróna univerzálnej Cirkvi*

Pracujúci otec

Ďalšia charakteristická stránka svätého Jozefa, ktorá sa vyzdvihovala už od čias prvej sociálnej encykliky Rerum novarum Leva XIII., bol jeho vzťah k práci. Jozef bol tesár, ktorý poctivo pracoval, aby zaistil živobytie pre svoju rodinu. Od neho sa Ježiš učil, čo znamená byť ovocie svojej práce a akú hodnotu, dôstojnosť a radosť to prináša.

V tejto našej dobe, v ktorej sa práca znova stáva naliehavou sociálnou témou a nezamestnanosť niekedy dosahuje nebyvalých rozmerov aj v tých štátoch, ktoré sa desaťročia tešili prosperite, je nevyhnutné, aby sme si znovu uvedomili a pochopili význam dôstojnej práce, ktorej príkladným patrónom je svätý Jozef.

Práca znamená účasť na samotnom diele spásy; je príležitosťou na urýchlenie príchodu Božieho kráľovstva, na rozvinutie vlastných talentov a schopností, ktoré dávame do služby spoločnosti a bratského spoločenstva. Práca sa stáva príležitosťou na vlastnú sebarealizáciu a na realizáciu primárnej bunky spoločnosti, čiže rodiny. Rodina bez zamestnania je viac vystavená ťažkostiam, napätiam, zlomom a dokonca zúfalému pokušeniu rozchodu. Ako môžeme hovoriť o ľudskej dôstojnosti bez zasadzovania sa o to, aby mal každý možnosť dôstojného živobytia?

Pracujúci človek, nech má akékoľvek zamestnanie, spolupracuje so samotným Bohom a stáva sa tvorcom sveta, ktorý ho obklopuje. Kríza našich čias, ktorá je ekonomickou, sociálnou, kultúrnou a duchovnou krízou, môže byť pre všetkých výzvou, aby znovu odhalili hodnotu, význam a nutnosť práce, aby nastal nový „normálny život spoločnosti“, z ktorého nikto nebude vylúčený. Práca svätého Jozefa nám pripomína, že sám Boh, ktorý sa stal človekom, nepohrdal prácou. Nezamestnanosť, ktorá postihuje mnohých a ktorá v poslednej dobe v dôsledku pandémie Covidu-19 stúpa, musí byť upozornením, aby sme prehodnotili naše priority. Prosme svätého Jozefa, robotníka, aby sme našli spôsob, ako vyjadriť svoje pevné presvedčenie, že nijaký mladý, nijaký človek, nijaká rodina nesmie byť bez práce!

(pokračovanie Apoštolského listu Svätého Otca Františka Patris corde)

